

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010013
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Rastislava Vranku, v trestnej veci proti obžalovanému X. P. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2014, o odvolaní obžalovaných X. P. st., X. P. ml. a I. P. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.04.2013, sp. zn. 2T/10/2013, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok u obžalovaného I. P. vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. P., nar. XX.XX.XXXX v V. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Partizánskom, sp. zn. Pv 440/11 zo dňa 30.01.2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 29.05.2011 v čase okolo 11.00 hod vo Veľkých Uherciach v chatovej oblasti Poždol na neoplotenom pozemku pri vstupných dverách do chaty s popisným č. XX po predchádzajúcej slovnej výmene obžalovaný I. P. chytil rukou pod krk Q. Y. a vytiahol ju spoza dverí chaty von na terasu, dal jej facku do oblasti tváre, následne ju obžalovaný X. P. st. dvakrát udrel päťou do oblasti tváre, načo tam prišiel Q. Y., ktorý chcel svoju manželku brániť, pričom ho napadol obžalovaný X. P. st. tak, že ho udrel päťou do tváre, pričom ho iba obšuchol, následne Q. Y. začal ustupovať do rohu, kde ho obžalovaný X. P. st. a X. P. ml. zhodili na zem, kde ho niekoľkokrát udreli päťami a kopali do celého tela, potom sa obžalovaný X. P. st. a X. P. ml. otočili k Q. Y., ktorú taktiež zhodili na zem, kde ju niekoľkokrát kopali do celého tela, čím poškodenej Q. Y. spôsobili pomliaždenie hlavy v oblasti záhľavia vľavo s ľahkým otrasom mozgu, pomliaždenie nosa s prasklinou nosných kostí a následným krvácaním z nosných otvorov, pomliaždenie v oblasti okolia oboch očí a pravého stehna, podvrtnutie krčnej chrbtice a viacpočetné pomliaždeniny po tele a následne bol zistený a popísaný bolestivý syndróm krčnej chrbtice v dôsledku podvrtnutia krčnej chrbtice po úraze s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 40 dní a poškodenému Q. Y. spôsobili pomliaždenie tváre v oblasti okolia očné vpravo, pomliaždenie nosa so zlomeninou a opuchom a krvácaním z nosa, pomliaždenie tváre v oblasti čeľuste vpravo, pomliaždenie oboch predlaktí a nohy vľavo s odreninami s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní, pretože skutok nie je trestným činom.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných X. P., nar. XX.XX.XXXX a X. P., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a j ú ako nedôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 03.04.2013, sp.zn. 2T/10/2013 boli obžalovaní X. P., nar. XX.XX.XXXX, X. P., nar. XX.XX.XXXX a I. P., nar. XX.XX.XXXX uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.05.2011 v čase okolo 11.00 hod vo Veľkých Uherciach v chatovej oblasti Poždol na neoplotenom pozemku pri vstupných dverách do chaty s popisným č. XX po predchádzajúcej slovnej výmene obžalovaný I. P. chytil rukou pod krk Q. Y. a vytiahol ju spoza dverí chaty von na terasu, dal jej facku do oblasti tváre, následne ju obžalovaný X. P. st. dvakrát udrel päťou do oblasti tváre, načo tam prišiel Q. Y., ktorý chcel svoju manželku brániť, pričom ho napadol obžalovaný X. P. st. tak, že ho udrel päťou do tváre, pričom ho iba obšuchol, následne Q. Y. začal ustupovať do rohu, kde ho obžalovaný X. P. st. a X. P. ml. zhodili na zem, kde ho niekoľkokrát udreli päťami a kopali do celého tela, potom sa obžalovaný X. P. st. a X. P. ml. otočili k Q. Y., ktorú taktiež zhodili na zem, kde ju niekoľkokrát kopali do celého tela, čím poškodenej Q. Y. spôsobili pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia vľavo s ľahkým otrasom mozgu, pomliaždenie nosa s prasklinou nosných kostí a následným krvácaním z nosných otvorov, pomliaždenie v oblasti okolia oboch očníc a pravého stehna, podvrtnutie krčnej chrbtice a viacpočetné pomliaždeniny po tele a následne bol zistený a popísaný bolestivý syndróm krčnej chrbtice v dôsledku podvrtnutia krčnej chrbtice po úraze s dobou liečenia a s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 40 dní a poškodenému Q. Y. spôsobili pomliaždenie tváre v oblasti okolia očnice vpravo, pomliaždenie nosa so zlomeninou a opuchom a krvácaním z nosa, pomliaždenie tváre v oblasti čeluste vpravo, pomliaždenie oboch predlaktí a nohy vľavo s odreninami s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 10 dní.

Za to boli odsúdení 1/ X. P. st. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov, 2/ X. P. ml. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov a obžalovaný 3/ I. P. podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Súčasne boli všetci traja obžalovaní podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 675,46 Eur Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1.076,60 Eur Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., K. XXX/X, prechodne bytom O., O. X a škodu vo výške 2.449,38 Eur Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., O. XXXX/X. So zvyškom nároku na náhradu škody bola poškodená Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., O. XXXX/X podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli všetci traja obžalovaní odvolaním podaným proti výroku o vine a treste ako aj náhrade škody prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedli, že namietajú skutkový stav, pričom od začiatku trestného stíhania zotrvávajú na tom, že skutok nespáchali a žiadneho protiprávneho konania sa nedopustili. Poškodených Y. v inkriminovaný deň fyzicky nenapadli a nespôsobili im žiadne zranenia. Poukazujú na to, že celá obžaloba je založená na základe účelových a nepravdivých výpovedí poškodených a údajných svedkov S. a O. Y., ktorí uvádzali nepravdu v záujme poškodiť ich. Navyše výpovede poškodených a svedkov sú od seba diametrálne odlišné, a to nielen v porovnaní medzi prípravným konaním a pred súdom prvého stupňa, ale aj v porovnaní medzi týmito osobami. V tej súvislosti podrobne citujú z výpovedí poškodených a svedkov S. a O. Y.. Skutočnosť, že ich výpovede sú účelové a nepravdivé bolo možno odstrániť previerkou výpovedí na mieste samom, čo aj opakovane navrhovali, avšak takýto návrh im bol nedôvodne opakovane zamietnutý. Vierohodnosť uvedených osôb je spochybnená aj napríklad tým, že poškodený Q. Y. na hlavnom pojednávaní nepravdivo uviedol, že na predmetnej chatke nie je nainštalovaná kamera, pričom toto tvrdenie bolo vyvrátené predloženou fotodokumentáciou a najmä tvrdením S. Y., že kamera tam je a že ju tam údajne po predmetnom incidente inštaloval práve Q. Y.. Taktiež poukazujú na to, že súd bral do úvahy ako dôkaz o ich vine aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Götzla. K tomu obžalovaní uvádzajú, že nikoho nenapadli a nespôsobili mu žiadne zranenia a ani nevideli, akým spôsobom popísaným zranenia u poškodených došlo. Je teda zrejmé, že ani nevedia logicky

vysvetliť ako k nim poškodení vôbec došli. Preto alternatívne možnosti vzniku zranení poškodených, ktoré obžalovaní uvádzali, nemožno zo strany súdu hodnotiť ako nelogické vysvetlenia, resp. ako nemožné. Napokon poukázali tiež na to, že znalec sa síce vyjadril k zraneniam poškodených, že tieto mohli byť, nie je to však isté, spôsobené tak ako popisujú poškodení, pričom už vôbec sa nevedel vyjadriť, ktoré zranenie ktorému konkrétnemu poškodenému mal spôsobiť niektorý z obžalovaných a či vôbec boli útočníkmi obžalovaní alebo niektorý z nich. Znalec tiež uviedol, že časť popísaných zranení sú vysoko subjektívnou kategóriou a pri určovaní diagnózy sa vychádza z toho, čo udávajú pacienti. Zadokumentované zranenia tiež nekorešponujú s výpoveďami zasahujúcich príslušníkov polície. Navyiac podľa názoru obžalovaných nie je možné vylúčiť, že niektoré zranenia, a to krvné výrony, tzv. modriny mali poškodení už pred údajným skutkom. Nebola tiež preukázaná časová súvislosť medzi údajným napadnutím poškodených obžalovanými so zadokumentovanými zraneniami v lekárskejších správach. Navyiac je vysoko nepravdepodobné až absolútne vylúčené, že by sa obžalovaný I. P. mohol dopustiť skutku vzhľadom na jeho dlhoročnú a absolútnu nevidomosť, čo doložili príslušným lekárskeým potvrdením. V tomto smere sa súd nevysporiadal správne s návrhom na oslobodenie obžalovaného I. P. spod obžaloby, a to už len z dôvodu nepreukázania príčiny a vzťahu medzi jeho konaním a následkami, ktoré mali utrpieť poškodení. Zo všetkých vykonaných dôkazov (o vierohodnosti ktorých už sa zmienili) vyplynulo, že I. P. mal dať len jednu facku na adresu poškodenej Q. Y.. Takéto konanie nedosahuje stupeň nebezpečnosti trestného činu, nakoľko v dôsledku jednej facky nemohli byť poškodenej spôsobené zranenia uvedené v lekárskej správe a v znaleckom posudku. Záverom uviedli, že celú vec vnímajú ako pokus svedka S. Y. a jeho manželky ublížiť im a znepríjemniť život v záhradkárskej osade, očierniť ich pred susedmi a popritom si ešte od nich nechať vyplatiť náhradu údajnej škody na zdraví, ktorú však nikomu nespôsobili. Preto žiadali, aby odvolací súd po preskúmaní vierohodnosti podaných výpovedí tzv. „svedkov a poškodených“, neexistencie a nepreukázanie motívu a úmyslu, ktorémukolvek z obžalovaných sám rozhodol tak, že všetkých obžalovaných spod obžaloby oslobodí, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa skutok stal a dopustili sa ho obžalovaní. V prípade I. P. poukazuje na dôvod oslobodenia spod obžaloby spočívajúci v tom, že konanie jemu pripisované nie je trestným činom.

K odvolaniu obžalovaných sa písomne vyjadrili aj poškodení Q. Y. a Q. Y. prostredníctvom svojho splnomocnenca. Vo svojom vyjadrení poukázali najmä na skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol správne a zákonne a na základe vykonaného dokazovania rozhodol o vine obžalovaných. Napriek tomu, že podané odvolanie smeruje aj proti výroku o náhrade škody, neuvádza ani jeden argument, v čom je táto časť výroku nesprávna. Rozhodnutie prvostupňového súdu dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom škody. Keďže im ako poškodeným bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaných spôsobená ujma na zdraví a náhradu vzniknutej škody si riadne a včas uplatnili, súd prvého stupňa po jej preukázaní v zmysle zákonnom stanovených podmienok, túto priznal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a absenciu relevantných tvrdení obhajoby, ktoré by mohli privodiť odlišné rozhodnutie vo veci, navrhli, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaných uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomne podaných dôvodov odvolania a z tam uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu s tým, aby súd rozhodol tak, že oslobodí všetkých troch obžalovaných spod obžaloby okresnej prokuratúry.

Obžalovaní X. P. st., X. P. ml. a I. P. uviedli, že sa pridrižavajú slov svojho obhajcu, písomných dôvodov odvolania a navrhli zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby boli všetci traja oslobodení spod obžaloby.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovanými krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchali obžalovaní X. P., nar. XX.XX.XXXX, X. P., nar. XX.XX.XXXX a I. P., nar. XX.XX.XXXX.

Odvolačný súd starostlivo preskúmajúc napadnutý rozsudok a vykonané dokazovanie vo veci dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Obžalovaní sú zo skutku priamo usvedčovaní výpoveďami svedkov a poškodených Q. Y. a Q. Y., svedkov O. Y. a S. Y., pričom ich výpovede sú nepriamo potvrdené tiež výpoveďami príslušníkov polície Q. Q. a Y. Q., ktorí vykonávali na mieste činu služobný zásah po skutku. Napokon spôsobené zranenia poškodených a doba liečenia tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, boli preukázané lekárskymi správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva MUDr. Miroslava Götzla, pričom zo znaleckého posudku je tiež zrejmé, že mechanizmus vzniku zranení zodpovedá výpoveďiam poškodených. Pravdivosti výpovedí poškodených nasvedčuje aj skutočnosť, že v blízkosti chatky, kde sa skutok stal, bola na zemi nájdená peňaženka X. P. ml. s dokladmi a finančnou hotovosťou. Pokiaľ ide o obranu obžalovaných, že skutok nespáchali a nevedia ako poškodení k zraneniam prišli, touto sa zaoberal už súd prvého stupňa a riadne odôvodnil, prečo tomuto tvrdeniu neuveril, pričom aj odvolací súd uvádza, že takáto obrana vzhľadom na vykonané dokazovanie bola vyvrátená. Taktiež sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením uvádzaným v odvolaní, že výpovede poškodených Q. Y. a Q. Y. a svedkov S. a O. Y. sú rozporné a odlišné. Práve naopak, tieto sa v zásadných smeroch zhodujú. Napokon súd prvého stupňa aj odôvodnil prečo nepovažoval ďalšie návrhy obžalovaných na doplnenie dokazovania pre rozhodnutie vo veci za potrebné a týmto nevyhovel. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil skutkové závery prvostupňového súdu ako správne, majúce oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom citované skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné poukázať a s podrobnejším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaných X. P. st. a X. P. ml., ani v tomto smere prvostupňový súd nepochybil. Obaja títo obžalovaní svojím konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku nepochybne naplnili znaky prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví (§ 123 ods. 2 Tr. zák.).

Na druhej strane odvolací súd musel skonštatovať, že nesprávne je rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o právnom posúdení konania obžalovaného I. P., pričom jeho odvolanie je v tomto smere dôvodné. Aj napriek vyššie uvedenému konštatovaniu odvolacieho súdu o správnych skutkových záveroch, nebolo možné prehliadnuť, že vykonaným dokazovaním nebola na rozdiel od obžalovaných X. P. st. a X. P. ml. u I. P. preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho konaním a zraneniami spôsobenými poškodeným Q. Y. a Q. Y.. Napokon aj zo samotnej skutkovej vety napadnutého rozsudku (a tiež podanej obžaloby) vyplýva, že konanie I. P. malo spočívať v tom, že Q. Y. chytil pod krk, vytiahol ju spoza dverí na terasu, kde jej dal facku do oblasti tváre. Z dokazovania vyplynulo, že v ďalšom útočení, a to výrazne intenzívnejším spôsobom na poškodenú Q. Y. a Q. Y., pokračovali už len X. P. st. a X. P. ml. Vzhľadom na uvedené musel odvolací súd skonštatovať, že obžalovaný I. P. svojím konaním popísaným v skutku nenaplnil znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. Preto odvolací súd z podnetu podaného odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému I. P. vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody. Nakoľko od spáchania skutku uplynula doba viac ako dva roky a nebolo už možné skutok postúpiť ako priestupok, odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného I. P. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry

v Partizánskom, sp. zn. Pv 440/11 zo dňa 30.01.2013 pre skutok tam uvedený a právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože tento skutok ktorého sa dopustil I. P. nie je trestným činom.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd preskúmaval výrok o treste ako aj náhrade škody len vo vzťahu k obžalovaným X. P. st. a X. P. ml.

Odvolací súd skonštatoval, že pri ukladaní trestu obžalovaným X. P. st. a X. P. ml. okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osoby páchatelov a možnosti nápravy. Obom bola súdom prvého stupňa vzhľadom na ich doterajší život priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., priťažujúce okolnosti zistené neboli. Preto okresný súd správne ukladal trest v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 156 ods. 1 Tr. zák. upravenej v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., pričom aj odvolací súd po vyhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností majúcich v tomto smere význam dospel k záveru, že uložené tresty odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 14 mesiacov u každého z oboch obžalovaných sú zákonné, nie je neprimerané a takto uloženými trestami bude splnený ich účel.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., si včas a riadne uplatnila nárok, a to za vynaložené náklady na poskytnutú lekársku starostlivosť Q. Y. a Q. Y. vo výške 675,46 €. Poškodený Q. Y. si uplatnil škodu vo výške 1.076,60 € za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Keďže o týchto nárokoch, ktoré boli preukázané a neboli o nich pochybnosti, okresný súd správne uložil povinnosť obžalovaným X. P. st. a X. P. ml. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 675,46 € a Q. Y. škodu vo výške 1.076,60 €. Poškodená Q. Y. si uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej výške 2.547,58 €, a to z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, vynaložené náklady spojené s liečením. Uplatnenú škodu okresný súd uznal len sčasti, v celkovej výške 2.449,38 €, tak ako presne špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, t. j. v sumách, ktoré mal nepochybne preukázané a ktoré boli nepochybne škodou spôsobenou trestným činom. Preto v súlade so zákonom o uplatnenom nároku rozhodol tak, že uložil povinnosť obžalovaným X. P. st. a X. P. ml. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenej Q. Y. škodu 2.449,38 € a so zvyškom uplatneného nároku Q. Y. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal správne na občianske súdne konanie. S podrobnejším odôvodnením výrokov o náhrade škody odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Napokon čo sa týka výroku o náhrade škody vo vzťahu k obžalovanému I. P., tento bol zrušený s poukazom na jeho oslobodenie odvolacím súdom spod obžaloby.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a dôvody rozhodol odvolací súd z podnetu podaného odvolania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.